

El contestador

Un relat de: [Carles Campomar](#)

- Hola sóc la Marta, en aquests moments no sóc a casa, si vols alguna cosa deixa el missatge i de seguida que pugui et truco.

- Hola Marta sóc el Joan, agafa el telèfon siusplau si ets a casa, he de parlat amb tu urgentment.

- Veig que no pots agafar el telèfon, bé t'ho deixaré al contestador i quan puguis truca'm t'ho demano de tot cor. Referent al tema de l'altre dia, el tema que ens va portar a aquesta situació, una situació que no m'havia imaginat mai que podria passar. Em sentia sol, moltes nits dormint sol sense tu al meu costat, sense abraçar-me, sense fer-me un petó, passar molts dies sense sentir la teva veu, ni saber res de tu, et trucava i tenies el mòbil aturat, i quan el tenies obert no el podies agafar.

Aquell dia em sentia sol, i vaig trucar a la Imma, vaig dir-li si volia veure una peli a casa, ella va dir que sí i va venir.

Després de veure la peli vam començar a parlar i sense adonar-me'n ella m'estava fent un petó i després quan vaig parar-me a pensar ja estava al llit amb ella. I de sobte vaig sentir la porta de casa i vaig pensar que series tu, i no em vaig equivocar. Quan vas entrar a l'habitació ens vas veure fent l'amor, i sense dir res, vas marxar corrents... La Imma es va vestir de seguida i va marxar de casa, sense dir-me res, segurament també es sentia culpable del que estavem fent.

Jo vaig vestir-me i vaig anar a la platje on solíem anar tu i jo quan no sabíem que fer a contemplar les estrelles aquelles nits d'estiu. M'imaginava que series allà perquè a vegades quan volies estar sola hi anaves, però aquesta vegada no hi eres. Jo vaig aseure'm al terra i em vaig quedar pensant molta estona en el que havia fet, i em preguntava mil vegades per què ho havia fet.

Vaig arribar a la conclusió que havia estat un error molt gran, i que ho havia fet perquè em sentia sol i feia molts dies que no sabia res de tu i que tu no amb deies res ni per un simple missatge de mòbil.

Bé no et molesto més i espero que quan sentis el missatge em truquis i poguem ho poguem arregla, i et demano perdó unaltra vegada per liar-me amb la Imma, adéu. T'estimo.

- Qui era?

- Era el meu xicot, que em va fotre el salt amb una amiga que tenim en comú, però va... no t'aturis... i segueix fent-me l'amor.